

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **obec Suchonice**, se sídlem Suchonice 29, Suchonice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1142/65, Praha 10, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Bergasto s. r. o., se sídlem Ztracená 254/6, Olomouc, zast. JUDr. Lukášem Slaninou, advokátem se sídlem V Jámě 699/1, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2018, čj. MZP/2018/570/1046, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 6. 2019, čj. 64 A 16/2018,

t a k t o :

- I. Návrh osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.
- II. Osobě zúčastněné na řízení **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, a to ve lhůtě **10 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 2. 2018, čj. KUOK 25497/2018, udělil Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství osobě zúčastněné na řízení (dále jen „stěžovatelka“) ve smyslu § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých zákonů souhlas k provozování zařízení ke sběru, výkupu a využívání odpadů na pozemcích parc. č. X, X a X v kat. území S. a souhlas s provozním řádem zařízení.

[2] Žalovaný v záhlaví citovaným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Krajský soud v Ostravě rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Proti napadenému rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, s níž spojila i návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka uvedla, že si je vědoma presumpce

správnosti správního rozhodnutí, avšak tato presumpce končí v zásadě okamžikem, kdy jsou akty jako vadné stanoveným postupem opraveny nebo zrušeny. Stěžovatelka však neměla možnost jakkoliv ovlivnit postupy krajského soudu, natož uplatnit své připomínky, které uvedla v kasační stížnosti. Uvedla, že právní následky rozhodnutí, tj. zrušení rozhodnutí, kterým byl vydán souhlas k provozu zařízení, jí přinášejí nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelka již od vydání souhlasu k provozu zařízení rozvíjí svůj podnik a vytvořila si řadu navazujících hospodářských vztahů a vazeb, jejichž neplnění zásadním způsobem ohrožuje její další postupy. Okamžitý výkon rozhodnutí krajského soudu by jí proto přinesl nepoměrnou škodu. Uvedla také, že nehájí pouze svůj zájem, ale zájem veřejný na udržení zaměstnanosti. Stěžovatelka konstatovala, že si je vědoma toho, že jsou porovnávány individuální a veřejné zájmy, avšak byla přesvědčena, že veřejný zájem ohrožen není. Poukázala na to, že při zvažování veřejného zájmu právě provoz jejího zařízení veřejný zájem naplňuje. V souladu s Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod je vymezen zájem na ochraně životního prostředí. Jeho prvkem je také kvalitní odpadové hospodářství. V okamžiku přerušení činnosti stěžovatelky by přitom došlo k znemožnění plnění poskytovaných služeb v daném rozsahu. To by mohlo vést k ohrožení životního prostředí, neboť odpady by nemohly být předávány oprávněné osobě.

[5] Žalobkyně ve vyjádření k odkladnému účinku nesouhlasila s tím, že by stěžovatelka neměla možnost uplatnit své připomínky a ani s tím, že by nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout stěžovateli nepoměrně větší újma, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám. Provozováním zařízení stěžovatelky totiž vzniká újma občanům obce Suchonice v důsledku zhoršení životního prostředí a tedy i kvality bydlení občanů. Žalobkyně dále uvedla, že stěžovatelka hájí pouze svůj individuální zájem a nikoliv zájem veřejný. Žalobkyně nesouhlasila ani s poslední námitkou stěžovatelky týkající se ochrany životního prostředí; ochrana životního prostředí může být v odpadovém hospodářství podle žalobkyně naplňována pouze tehdy, je-li činnost prováděna podle platných zákonů a za respektování stanovených podmínek a nikoliv na základě nezákonných rozhodnutí.

[6] Podle § 107 s. ř. s., nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud primárně zkoumá, zda stěžovatel tvrdí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti případné újmě jiných osob. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele odkladného účinku. Odkladný účinek je prostředkem mimořádným, neboť jeho přiznání má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

pokračování

[9] Stěžovatelka především argumentovala tím, že neměla možnost jakkoliv ovlivnit postupy krajského soudu, natož uplatnit své připomínky. Pro posouzení žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není tato argumentace významná. Přesto k ní může Nejvyšší správní soud na základě obsahu spisu krajského soudu uvést, že stěžovatelce byla dne 10. 5. 2019 doručena výzva soudu k možnosti uplatnění práv osoby zúčastněné. Stěžovatelka na tuto výzvu reagovala přípisem ze dne 14. 5. 2019, v němž uvedla, že práva osoby zúčastněné na řízení uplatňuje a požádala soud, aby jí byla doručena žaloba a vyjádření žalovaného k žalobě. Krajský soud žalobu i vyjádření žalovaného zaslal stěžovatelce k vyjádření (se lhůtou 2 týdny) dne 17. 5. 2019 (stěžovatelce doručeno dne 20. 5. 2019). Stěžovatelka se k oběma doručeným písemnostem vyjádřila dne 5. 6. 2019, tedy až po určené lhůtě a v době, kdy již byl vydán napadený rozsudek. Není proto pravda, že nemohla uplatnit svá práva a připomínky v řízení před krajským soudem. Ten naopak dal stěžovatelce dostatečnou možnost se s projednávanou věcí seznámit a vyjádřit se k ní.

[10] K další argumentaci stěžovatelky konstatuje Nejvyšší správní soud, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel; ten musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[11] V nyní projednávané věci stěžovatelka dostatečně nespecifikovala, v čem konkrétně by v daném případě měla spočívat újma způsobená na její straně výkonem rozsudku krajského soudu. Pouze v obecné rovině argumentovala tím, že od vydání souhlasu k provozu zařízení rozvíjela svůj podnik a že hájí též veřejný zájem na udržení zaměstnanosti. Nijak však neupřesnila, jaký konkrétní dopad do její sféry by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mělo. Stěžovatelka nadto svá tvrzení nepodložila ani žádnými důkazními návrhy. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Stěžovatelka z uvedených důvodů nedostála své povinnosti tvrdit a prokázat újmu, která by jí vznikla výkonem rozsudku krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto jejímu návrhu na postup podle § 107 s. ř. s. nevyhověl.

[13] Nepřiznáním odkladného účinku Nejvyšší správní soud nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

[14] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku II. tohoto usnesení uvedeno.

[15] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. července 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu